

Tuomarila-seuran 60-vuotisjuhla 23.8.2026 Tuomarilan koululla
Avaussanat, Tuomarila-seuran pj Helena Andersson

Hyvät juhluvieraat!

Lämpimästi tervetuloa näille synttäreille!

Jotta teidän ei tarvitsisi kuunnella mahdollisesti kuivaa puhetta kuivin suin, ehdotan, että ihan aluksi nostamme maljan paitsi juhlivalle yhdistykselle, myös luonnonläheiselle ja viihtyisälle kotikylällemme ja kaikille sen asukkaille. Yhdessä olemme enemmän! (Maljannosto)

Ensin ihan pikkuisen historiaa.

Lokakuussa 1966 perustettiin Tuomarilan omakotiyhdistys. Sen tavoitteena oli vaikuttaa Espoon kauppalan suuntaan asioissa, jotka liittyivät mm. alueen kaavoitukseen ja kunnallistekniikan rakentamiseen sekä liikennejärjestelyihin – asuinalueen toimivuuteen ja viihtyisyyteen yleensäkin. Perustamiskokouksessa VPK-talolla oli paikalla 86 kiinteistönomistajaa.

Parikymmentä vuotta perustamisen jälkeen yhdistyksen säännöt uudistettiin ja nimeksi vaihdettiin Tuomarila-seura. Mukaan toivotettiin tervetulleiksi kaikki alueen asukkaat, asumismuodosta riippumatta

Mutta vielä siihen perustamiskokoukseen:

Yhdistyksen toiminta-alue määriteltiin perustamiskokouksen pöytäkirjassa niin, että rajoina olivat muun muassa Tarvontie, Kirkkojärvi, Kirstintie, sekä Kirstin ja Sunan tilojen rajat.

Nykyiselle kartalle piirrettynä yhdistyksen perustamisvaiheen toiminta-alueeseen kuuluivat tuolloin siis myös Suna, Jouppi ja Kulovalkea. Ja niin ne kuuluvat nykyisinkin, huolimatta siitä, että Espoon aluejakokartassa vuodelta 2006 Tuomarila on jostain syystä pilkottu historiaa kunnioittamatta kolmelle eri pienalueelle. Tuomarilan nimeä kartassa kantaa vain tynkä, jonka alueelle esimerkiksi tämä kylän sydän eli Tuomarilan koulu nippanappa mahtuu. Suna ja Jouppi on yhdistetty Suvelaan ja Kulovalkea Kirkkojärveen.

Asukkaat eivät kuitenkaan ole muuttaneet käsitystään siitä, missä Tuomarilan rajat kulkevat ja mihin heidän asuinalueensa kuuluu.

Tuomarila-seurassa on edelleen jäseniä, ja uusia jäseniä liittyy, melko tasaisesti koko perinteisen Tuomarilan alueelta.

Myöhemmin tässä tilaisuudessa kuulemme Kari Sipilän juhlaesitelmän, jossa käydään läpi Tuomarilan kehittymistä vuosikymmenten saatossa. Ihan raapaisemalla sivuan nyt samaa aihetta.

Espoo oli 1900-luvun alkupuolella pääosin ruotsinkielinen pitäjä. Tuomarila oli harvaan asuttu suomenkielinen saareke sen keskellä. Tällä seikalla saattoi olla vaikutusta siihen, että Tuomarilaan oli alkuun vaikea saada kunnallisia palveluja. Niitä jouduttiin järjestämään ja rakentamaan itse, suomenkielisestä kansakoulusta alkaen. Vain aavistuksen liioitellen voisi sanoa, että Tuomarila oli Espoossa kuin Asterixin kylä Galliassa.

Mutta mikä oli tuonaikaisten tuomarilalaisten taikajuoma?

Se oli talkoohenki! Sen voimalla saatiin aikaan, monta tärkeää ja myös viihdyttävää asiaa asukkaiden iloksi ja hyödyksi. Niistä siis kuulemme lisää tuonnempana.

Nyt, kun alueemme asukasmäärä on noista ajoista kasvanut hurjasti, eivätkä kaikki tosiaankaan enää tunne toisiaan, oman alueen asukasyhdistyksestä on tullut uusi talkootyön kanava.

Muutama vuosi sitten, koronarajoitusten aikaan, monien yhdistysten toiminta ja jäsenmäärä notkahtivat ymmärrettävästi, niin myös Tuomarila-seuran. Kiinnostus yhdistystoimintaan vaihtelee muutenkin ajan saatossa. Sanotaan, että elämme nyt korostuneen yksilökeskeistä aikaa, jossa yhteisten asioiden hoitaminen vapaaehtoistyönä ei ole kovin trendikästä.

Tätä taustaa vasten on ilo kertoa juuri nyt Tuomarila-seuran juhluvuonna, että jäsenmäärämme on nyt seuran lähihistorian ennätyslukemassa. Jäseniä on nyt alun toistasataa.

Toivotammekin kaikki alueen asukkaat lämpimästi tervetulleiksi mukaan Tuomarila-seuraan! Jokainen jäsenyys on tärkeä tuki yhteiselle toiminnalle.

Jokainen, jolla on aikaa ja kiinnostusta, on tervetullut mukaan myös käytännön toimintaan, kukin itselleen sopivalla tavalla. Ajattelevia ihmisiä ja tekeviä käsiä tarvitaan mm. siksi, että voisimme vaikuttaa asuinympäristömme kehittämiseen ja että meillä olisi jatkossakin koko kylän yhteisiä tapahtumia, kuten kadunvarsien siivoustalkoot keväisin ja elokuvapäivät syksyisin – tai vaikkapa tämä juhla.

Mutta nyt kiitän huomiosta, ja mennään ohjelmassa eteenpäin. Viihtykää!